

(המשך מעמוד 16)

אשתו שולמית חשבה שבעלה יחזור ה' ב'תה בהקדם, היתה משוכנעת כי החוקרים אינם מעוניינים אלא לקבל ממנו מספר פרטים נוספים, למרות שרובין הזהיר את אשתו כי הוא צפוי למעצר.

משבושש לחזור, היא התקשרה עם ה' משטרה, ושם נאמר לה קצרות: "בעלך עצור!" היא טילפנה לעורך־הדין משה לרר, שרץ מיד למשטרה, ושם יעץ לרובין לשתוק ולא לשתף פעולה עם המשטרה.

ביום השישי האחרון הובא רובין במכונית סיטרואן קטנה של מיפלג הונאה, הנושאת מספר אזרחי, אל בית־משפט השלום בתל־אביב. אנשי משטרה באזרחית ליוו את רובין, שהיה לבוש חליפה כחולה ומיצמץ בעיניים אדומות וסלולת־שינה, אל שופטת השלום עדנה שקאי. רב־פקד בנימין זיגל הגיש לשופטת בקשה להוצאת פקודת מעצר נגד אלכסנדר ישעיהו בן דוד רובין. פרטי האשמה: הריגה, שליחת אש בודון, זיוף, מירמה וקשירת קשר לביצוע פשע.

פירט זיגל: כבודשים האחרונים נאספו עלידי המשטרה ראיות־לכאורה, כי החשוד תכנן את שריפת המכון, ביחד עם אחרים. כתוצאה משריפה זו נכוהו קשות אריה אפרתי, שנפטר מכוייתו ימים ספורים לאחר מכן. בהתאם לדיעות ונתונים שבידי המשטרה, חשוד רובין בכך שתיכנן עם אפרתי את הצתת המכון, וגרם בכך למותו. מתוך החומר שבידי המשטרה, מסתבר כי רובין זיף חתימות של אנשים שונים על

רובין בפעודה
"מצופף 2 לזיג 4"

שטרות מבוזבזים, והשתמש בשטרות אלו לשם קבלת הלוואות במאות אלפי לירות מבנקים ומאנשים שונים. הוא אף חשוד בהשגת חתימות של אנשים שונים, ביניהם פוישטינגר או מחוסרי־כסף, על שטרות של מאות אלפי לירות, בהם השתמש בהשגת הלוואות מבנקים, מוסדות ואנשים פרטיים. רובין מסר את השטרות בבטחונות עבור ההלוואות שקיבל, בטענה כי השטרות הם של לקוחותיו, ושקיבל אותם תמורת סחר, דבר שהינו שקר מוחלט.

סיכם זיגל: "הואיל ועל רובין רובצים חובות במאות אלפי לירות, ניסה להשתחרר מלחצם הכבד של הנושים הרבים, דבר שהניעו לתכנן את הצתת המכון, כדי לזכות ברמי הביטוח הגבוהים בסך 870 אלף ל"י. רות. מכינו בוטח באופן מיוחד בסכום גבוה זמן קצר לפני השריפה. התלבטנו קשות בין אישום ברצח או הריגה בעניין אפרתי, שנמצא במכון בעת השריפה."

מסקנת השופטת: "על סמך החומר שהו" בא לפני בשבועה, אני מצווה על מעצר ה' חשוד ל־15 יום."

החתימה. ימים אחדים לפני מעצרו, טיפר רובין: "אני מתכוון לרגע שבו יעצרו אותי. אני מוכן לכך, והם יכולים לחלום שאספר להם משהו. אין לי מה לספר." חתם על שטרות מווייפים באותיות א.ב.ג. במקום בשמו האמיתי. אותיות אלה היו, כפי הנראה, ראשי תיבות של המשפט: "אני בצרה גדולה!"

כדורגל

גורלו של מאמן

"אני אשאל עכשיו שאלה שתמצא חן בעיניך", אמר חבר מזכירות ההתאחדות ל' כדורגל, הבית־רי יגאל גריפל, ליריבו, גיד בריהובור של ההתאחדות ומתנגד ציריף צבי ברים. הנשאל היה מילובאן ציריף, מאמנה המפוטר של הנבחרת הלאומית, ש' הופיע בפני מזכירות ההתאחדות ביום ה' חמישי האחרון.

האם בפעולתך בישראל ניצלת את מלוא יכולתך? שאל גריפל. "לא!" היתה התשובה, והיא מצאה חן בעיני ברים.

ניסוח בעל־פה. תשובה זו של ציריף צריכה היתה למעשה לסכם את מחול השדים סביבו. לציריף ניתנו תנאים להם לא וכה אף מאמן של נבחרת ישראלית מעולם; שום בקשה שלו לא הושבה ריקם. מתנות־האי מונים בתקופתו היו הארוכים ביותר.

למרות זאת לא הצליח ציריף לרשום לזכותו אפילו הישג אחד. הנהלת ההתאחדות לכדורגל החליטה לפטר אותו, אלא שאו פרץ מחול השדים. עשרות אינטרסנטים ועסקנים מדרגה שניה נועקו כדי לשנות את ההחלטה. אנשי ההסתדרות מצאו הזדמנות פז לעלות לכותרות העיתונות, והחלו להתערב בנושא. לוחם נימרץ לשינוי ההחלטה: איש אחי דות־העבודה בתעדה המרכזת של ההסתדרות נתן אלמוליונו. לו ניתן בחעדה המרכזת חיק האירגון, אך מתיק זה הוצא הטיפול בענייני הפועל. אלמוליונו זעם על הקטנת סמכויותיו, מצא עתה את הזמן הנכון ל' חשבונות, נגח בזעם את אנשי הפועל.

הנקודה המשעשעת בכל הפרשה: ההסתדרות מינתה ועדה לחקירת התנהגותם של אנשי הפועל בהתאחדות בשאלת ציריף. מסקנת החעדה: היו חברים בהתאחדות ש' הצביעו בשאלה זו לא לפי שיקולים מיקצועיים. מסקנה זו הטילה כמובן אשמה כב' דה על אנשי הפועל. האחראי לניסוחה היה מזכיר ההסתדרות אהרון בקר בכבודו ובי' עצמו.

בצורתן הראשונה הטילו המסקנות את כל האשמה רק על אנשי מכבי ובית־ר. בקר טען כי אין זה הוגן לגנות את היריב, וכך התקבל ניסוח בעל־פה, המאשים בסופו של דבר את אנשי הפועל.

המסקנות עשו את שלהן, ומתנגדיו ה' חריפים של ציריף נרתעו במיקצת. משכורת שיא. השביע נראה היה, כי תוקם ועדה בראשות נשיא ההתאחדות אריה שריג, שתדון שוב בשאלה, תביא את המ' לצותיה לפני הנהלת ההתאחדות. מכיוון ש' נשיא ההתאחדות הוא בובה־למעשה, הרחוק מענייני היום־יום של ההתאחדות, תהינה המלצות אותה ועדה חלויות כשאר חבריה. בהנהלת ההתאחדות, הקובעת את הרכב ה' חעדה, ישנו רוב למתנגדי ציריף. לכן נראות המלצותיה ברורות כבר היום.

מדוע הסכימו מתנגדי ציריף להקמת ה' חעדה? הם חששו, כי מאמן שיביא בעק' בותיו של ציריף, עלול להיכשל גם הוא, ואז תוטל כל האשמה עליהם. הם רצו לכן לחלק את האחריות. זאת היתה הסיבה שאף צבי ברים הסכים ליוון נוסף בנושא. בעקבות כל הרעש שהתעורר לאחר ההצ' בעות בשאלת מאמן הנבחרת, נשכחה שאלה פשוטה אחת: מילובאן ציריף טוב או לא טוב בשביל הנבחרת הלאומית של ישראל? נדמה היה כי שאלה זו כבר אינה נשקלת על־ידי איש.

התשובה יכולה היתה להינתן על־ידי כל מי שבחן את הישגי הנבחרת בתקופת ציריף. האם מאמן ישראלי לא היה מגיע ל' אותן תוצאות? שאל אחד משחקני הנבחרת. תומכיו של ציריף נאפו בניצחון ה:7:1 על נבחרת פינלנד, שכחו את מפלת ה:5:0 נגד בלגיה ואת העובדה שנבחרת פינלנד שיחקה ברמה של קבוצות ליגה ב' בארץ. עצם העובדה שציריף לא זכה לאף הצעה רצינית מקבוצות בחוצלארץ מראה גם היא על העובדה שערכו ירד בשוק האכזרי של הכדורגל הבינלאומי.

אכזרי הבינובו של ההתאחדות החזיקו מאמן לאומי במשכורת־שיא, 66 אלף ל"י לשנה, מאמן נפרד לנבחרת הנוער, וההישגים על המגרש הירוק אינם נראים עדיין. האם לא יוכל מאמן, שידע להשתלט על השחקנים, לעשות את אותה העבודה יותר בזול ויותר טוב? השבוע לא ידע איש לנבא מה יעלה

בגורלו של ציריף. לו עצמו היתה שאיפה אחת: להישאר. השאיפה של אוהרי הכדורגל בארץ היתה הפוכה.

דרוש: שקט

קבוצת הכדורגל של שמשון תל־אביב, כמו כל קבוצה אחרת, שואפת לנצח בכל מישחק, בסיבוב השני של מישחקי הליגה הלאומית זה הלך לה זקא לא רע, והיא הגיעה אפילו עד למקום השלישי. עד ש'

כרורגלן שפיגה
1:7'2 0:5'11

לפתע, בשבועיים האחרונים, היא התחילה להפסיד, וזקא נגד קבוצות שהן בסכנת ירידה לליגה נמוכה יותר.

לפני שבועיים הפסידו השמשונים נגד קבוצת בני־יהודה תל־אביב, הנמצאת בתחתית הליגה הלאומית והזקוקה לנקודות שיצילו אותה מירידה. בשבת האחרונה הפסידו השמשונים נגד מכבי פתח־תקוה, הנמצאת אף היא בתחתית הליגה.

אחרי המישחק נגד בני־יהודה נפגעו שח' קני שמשון מן הטענות שהועלו נגדם. אמר כוככם שמעון כהן: "זה שטות לאמר שאנחנו מכרנו להם את המישחק. נכון, אנחנו לא שונאים את בני־יהודה ולא הרגנו את עצמנו בשביל לנצח. כשאנחנו מוכרחים לנצח אנחנו מכניסים רגל וראש בכל מקום, ונכנסים בכל שחקן. הפעם לא עשינו את זה, אבל זה לא מוכיח שהיתה מכירה." השבוע לא היו הצופים הממורמרים ה' יחידים על קבוצת שמשון. אחרי מישחק ה' שבת נגד מכבי פתח־תקוה זעם גם המאמן יאנו יאנסקי. הוא הטיח כלפי שקניו האשמות חריפות. התוצאה: מנהלי הקבוצה נעלבו כנראה מהאשמותיו של יאנו. החליטו להפש מאמן חודש לקבוצתם.

בין התכונות הנדרשות מן המאמן החדש: "שהיה שקט, ולא יצחק על השחקנים."

מכה בקרסול

"גיגי! גיגי!" זעקו הצופים, אבל גיורא ("גיגי") שפיגל לא נראה במיגרש. נבחרת הנוער הישראלית הפסידה ביום השני השבוע נגד נבחרת פינלנד בשעור ה:0:1. מאמנה, עמ' גואל שפר, ניצב פתוח מחודש לפני הנסיעה למישחקים על גביע אסיה לנוער במאניהל בפני שוקת נבחרת.

מדוע הפסידה נבחרת הנוער נגד פינלנד? לקהל שנכח במיגרש היתה לכך תשובה ברורה: כוכב הנוער התל־אביבי שפיגל לא שיחק. "בלי גיורא אין נבחרת", הסביר צופה. הרופא והחברה. מדוע לא שיחק שפיגל? הוא עצמו טען כי פצע בקרסול מנע ממנו את האפשרות לשחק. מאמן מכבי תל־אביב אליעזר שפיגל: "גיורא קיבל מכה בקרסול, במישחק שלנו בחיפה, ולכן הוא לא יכול היה לשחק. הוא הופיע במחנה האימונים יום לפני המישחק, רק מתוך רצון טוב. הוא לא היה צריך לשחק בכלל."

אך היו גם גירסות אחרות. מאמן נבחרת הנוער האשים את שפיגל בכך שהוא עושה מה שהוא רוצה בנבחרת, ואינו נשמע די הצורך להוראותיו. הוא אף רמז, כי לא יקח את שפיגל למאניהל בשל כך. אי ההכ' ללה במישחק נגד פינלנד היה אות ראשון. סיפור נוסף שידעו שחקני נבחרת הנוער לספר: שפיגל הודיע לשפר כי הוא צריך לבקר אצל רופא, אך ערך ביקור אצל חברתו. אנשי מכבי תל־אביב העלו טענה אחרת. הם אמרו כי שפר זועם על קבוצתם מסיבה שונה. שפר ביקש שלא להכליל את שחקן

מסביב למדורה

אחת החמיות החברתיות הגדולות של מערכת הבחירות היתה הפגישה ליד המדורה באכזיב. תנועת העולם הזה — כוח חדש החליטה להפוך פגישה זו למסורת שנתית בל"ג בעומר. חברי התנועה ואוהדיה מוזמנים להשתתף ב' פגישה זו, אשר תשולב בצעדה לילית. פרטים מלאים — בגלינות הבאים.

בחיפה

החטיבה האזורית מזמינה את חבריה לפגישה של החודש היהודי־ערבי לביטול המימשל הצבאי בה תושבע הרצאה על הנושא:

מצב המשכילים הערבים במדינה ותעסוקתם במוסדות ציבוריים.

בהשתתפות ע"ד צברי ג'רים, מחבר הספר "הערבים בישראל".

יום ד' 20.4, כ"ח בערב, אולם "חלמן", דרך הים 16.

בחיפה

חברי התנועה והאוהדים מוזמנים להר' צאה מאת ע"ד אמנון זכרונ' על הנושא:

דמוקראטיה ומדינת חוק.

שתתקיים ביום ה' 21.4, כ"ט בערב באולם "גן העיר", רחוב חורי פינת רחוב החאדי.

בירושלים

תושבי ירושלים והפרוודור המעוניינים להשתתף בפגישות החטיבה האזורית מתבקשים לכתוב לת.ד. 799, ירושלים.